

La festa de la confiança

Dg, 12/04/2020 per Josep Lluell

[Les homilies a Sant Felip Neri](#)

Pasqua de Resurrecció

Barcelona, 12 d'abril de 2020

La confiança és una paraula humil, senzilla, planera, natural. Però, és al mateix temps una de les més essencials per a viure. **Sense confiança no hi ha amor, no hi ha fe, no hi ha vida, no hi ha futur.**

Sense confiança, construïm sols, aïllats, en una espècie de túnel construït amb els nostres problemes, angoixes, inquietuds i temences, complexes i depressions.

A vegades, hom oblida **que la Pasqua és, abans que res, la gran festa de la confiança.**

Ara sí que sabem en mans de qui estem. La nostra vida, creada per Déu amb l'amor infinit, no es perd en la mort perquè tots estem englobats en el Misteri de la Resurrecció de Crist.

No hi ha ningú en el món que no estigui inclòs en aquest destí últim de vida plena i feliç, de vida eterna. **En el fons, tots els nostres temors i angoixes provenen de l'angoixa davant la mort.** Tenim por: por al dolor, por a la senectut, por a la desgràcia, por a la incertesa, por a la soledat.

Ens agafem a tot el que ens pugui donar algun tipus de seguretat, de consistència, de felicitat. Projectem sobre els altres la nostra angoixa mirant de sobresortir i dominar. Lluitem per a tenir alguna cosa o per a ser algú.

La festa de la Pasqua ens convida a reemplaçar l'angoixa de la mort per la certesa de la Resurrecció. Si Crist a ressuscitat, la mort no té l'última paraula. Podem viure en la confiança. Podem esperar més enllà de la mort. Podem avançar:

sense caure en la tristesa de la senectut irremeiable, sense caure ni enfonsar-nos en la soledat i el pessimisme, sense aferrar-nos al consumisme, a les drogues, a l'erotisme i a tantes altres formes d'oblit i d'evasió. **Viure des d'aquesta confiança no és deixar de ser lúcid.** Sentim en la nostra pròpia carn la fragilitat, el patiment, la malaltia. Sembla que la mort ens amenaça per tots cantons. La fam i l'horror de la guerra destrueixen poblacions senceres. Continuen vives la tortura, la crueltat, l'extermini, les dictadures i els abusos.

La confiança en la victòria final de la vida no ens torna insensibles. Al contrari: ens fa patir i compartir amb més profunditat i cruesa les desgràcies i patiments de la gent. Portem dins del nostre cor de creients l'alegria de la Resurrecció, però precisament per això.- ens enfrontem a tanta insensatesa que arrenca la dignitat, l'alegria i la vida a les persones i més encara a les persones innocents.

En el misteri de la Resurrecció de Jesucrist hi tenim la solució del que tot el món durant totes les generacions ha viscut com l'anhel suprem del més i millor que es pot posseir, és a dir: la realitat més valuosa i esperançadora que totes les riqueses i que tots els poders d'aquest pobre món.

Quina és l'aspiració Suprema de la persona humana? És viure i viure feliç. La resposta plena a aquesta aspiració Suprema.- es concreta i es fa tangible en Jesús Ressuscitat.